

Dagthema: "Jij mijn herder?"

Overweging: 11 oktober – Ingeborg Schenkels

"...Goddelijke in mij zelf te zoeken en te erkennen.
Jij verkoopt mij niet ..."

Lezing: Psalm 23

Openingsgebed

Er is een plek in jou
waar je nooit gewond bent geraakt.
Waar naadloosheid overgaat in rust en overgave
waar vertrouwen en vrede is
wees daar, bij mij.

Lied *Simone Huisman/Tom Löwenthal*

Altijd Aanwezige,
cirkel en kern van mijn leven,
jij trekt aan en omhult.
Ruimte van liefde, nodig mij uit
om binnen te gaan.

Welkom en inleiding

Welkom lieve mensen van de Duif,
Altijd aanwezig, af en toe langs vliegend, of voor de
eerste keer neergestreken, Welkom.

Ik was verheugd toen ik zag dat psalm 23 op het
oecemenisch leesrooster stond vandaag.
Ik had alweer geluk! De meest gezongen, en
wellicht bekendste psalm. Ik heb er veel
herinneringen aan.

Jij mijn herder? Het begin van de interpretatie door Huub Oosterhuis van Psalm 23
Jij mijn herder? Is de titel en ook het thema van vandaag.
Over leiderschap, vertrouwen, troost in tijden van ongemak, lijden, of verdriet.

Anders dan het begin van psalm 23

Zoals op de uitnodiging opengeslagen op de pagina van de Bijbel:

" De Heer is mijn Herder, het ontbreekt mij aan niets. "

Daar zit voor mij geen ruimte in, het is voor mij een statement een ' geloven ' zo je wilt.
Zo is het en niet anders.

Het hing als een tegeltje aan de muur bij oma, met daaronder een schaalje rumbonen op
een tafeltje, waar ik geen van pakken mocht, ik snapte het niet, de Heer is mijn Herder het
ontbreekt mij aan niets. Ik las het 100 keer hardop.

Maar toch mocht ik geen rumbonen.

Jij, mijn herder? Niets zou mij ontbreken.
Ben jij het? Mag ik erop vertrouwen dat ik er ben? Dat jij er bent?
Niets zou mij ontbreken : Ja, ik mag vertrouwen, want daarin zit het ontvangen besloten.
Wie ben jij? Daar gaan we het over hebben.

We hebben het ook over licht en duisternis, de keuzes die we maken,
Over gehoord en gezien worden,
Hoor je mij? Voor mij geen ander dan jij, bij jou alleen ben ik veilig.
Geborgenheid.
De balans die we opmaken, overgang naar herfst en winter.
Harde wind en slagregens, onvoorspelbaar, het land al kaal, en leeg, voor wat?

We bidden bekende en onbekende gebeden.
We zingen en luisteren naar bekende en onbekende liederen.

Het mooie van het gemis van het bij elkaar zijn in de Duif vandaag is dat we mogen
zingen..., zachtjes voor ons uit of luid en met lange uithalen, het mag allemaal, laat je
horen al is het alleen aan jezelf!
Ik wens ons een hele fijne Zoomviering toe!

Lied: Psalm 16

Hoor je mij, *Huub Oosterhuis/Antoine Oomen*
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.
Godheid had mij in haar macht,
offers eiste zij, bloed,
ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij.
De jouwe niet, die is hier op mijn lippen.

Hoor je mij...
Enige die ik nog ken,
alles ben je me,
erfdeel en beker.
Lieflijke oorden vielen mij toe.
Mijn hart klimt in mij
mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt mij niet,
voor geen prijs,
voor geen ander.
Hoor je mij ...

Lezing: Psalm 23 in een bewerking van Huub Oosterhuis

Jij mijn herder? Niets zou mij ontbreken.

Breng mij naar bloeiende weiden

doe mij liggen aan vlietend water

dat mijn ziel op adem komt

dat ik de rechte sporen weer kan gaan achter jou aan.

Jij mijn herder? Niets zal mij ontbreken.

Moet ik de afgrond in, de doodsvallei, ik zal bang zijn – ben jij naast mij

ik zal niet doodgaan van angst.

Jij hebt de tafel al gedekt – mijn spotters weten niet wat ze zien:

dat jij mijn voeten wast, ze zalft met balsem mij inschenkt,

drink maar, zeg je.

Niets zal mij ontbreken.

Laat het zo blijven, dit geluk

deze genade, al mijn levensdagen.

Dat tot in lengte van jaren

ik wonen zal bij jou in huis.

Jij mijn herder, niets zal mij ontbreken.

Lied:

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen,

die genoemd wordt zoon der mensen,

die gezegd wordt dood maar levend,

die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,

niet in droom, in stand van sterren,

niet als spiegelbeeld in water, maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken, levenskansen, recht voor allen, in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze, ogenlicht en levensadem,

knecht en koning, lam en herder, lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze, ogenlicht en levensadem,

knecht en koning, lam en herder, lieve meester, woord van God.

Overweging

Jij mijn Herder?

De titel en opening van vandaag.

Er zal mij aan niets ontbreken.

Hoeveel verschillende gedachten en gevoelens deze twee zinnen opriepen in de krochten van mijn bewustzijn de afgelopen week is lastig in woorden uit te drukken. Maar het proces wat zich heeft afgespeeld deel ik graag met jullie vandaag.

Ik dacht aan de overweging en het thema van vorige week, “ Het weefsel der mensheid” ,

De uitleg en dat de meeste mensen deugen, geïllustreerd met de prachtige tekening van Carlijn Kingma.

Bert vertelde : “De waarde van een sterke groep is groot heel groot. Zolang de groep bestaat krijg je erkenning, een plaats. Elke keer dat je je vertrouwen geeft en dat het niet wordt beschaamd groeit je vertrouwen. Daar kun je kracht aan ontlelen”.

En toen kwamen de vragen:

Maar waar zit de nuance van een groep? Is de aanhang van Assad, van Trump, van Loekasjenko, Netanyahu, niet ook een hele sterke groep? Geven zij binnen hun kaders, vertrouwen? Erkenning? Ontlenen mensen, mensen als u en ik daar kracht aan? Welk weefsel der mensheid speelt daar een rol? Diegenen die mensenrechten schenden, geweld, onderdrukking, en genocide niet schuwen?

Die nog geen glimp lijken mee te krijgen van dat “de meeste mensen deugen?”

In alle hevigheid kwam de keerzijde van ‘ de meeste mensen deugen’ boven, zowel in mijn persoonlijke leven, als ook de politieke blamages en de verschrikking hoe mensen met een grote voorbeeldfunctie met elkaar omgaan. En dit ook nog in menig huiskamer ongefilterd binnenkwam, een schande vond ik het! Ik was ontzet.

Dit was verre van mijn begrip van “ De meeste mensen deugen”!

Ik was in de war en hield me vast aan gebaande paden en vertrouwde gedachte structuren. In zijn algemeenheid heeft de mensheid zich wereldwijd niet eerder zo geconfronteerd gezien, met zoveel problemen en uitdagingen als in deze tijd, armoede, oorlogen, conflicten en vluchtelingenstromen, waar ik de vorige keer over sprak.

Persoonlijk raakte ik verstrikt in de narigheid en las psalm 23 keer op keer.

Jij mijn herder? Er zal mij aan niets ontbreken.

Er kwam een herinnering voorbij van lang geleden.

Het was begin jaren 80. Ik was ongeveer 22 en woonde en werkte op een boerderij in het midden van Umbria, Italië.

Vrienden van mij die verderop woonden moesten onverwacht op reis en vroegen mij hun kudde van ongeveer 60 schapen te hoeden. Iedere dag trok ik ‘s morgens vroeg in gezelschap van mijn dochter van 2 jaar, een trouwe hond en 60 blatende schapen de bergen in, op zoek naar grazige stukjes grasland. Na 2 dagen herkenden de schapen mijn stemgeluid en met een beetje hulp van de hond liepen ze als vanzelf achter mij aan, ik herinner mij dat het een groot gevoel van verwondering bracht. Mijn eerste kennismaking met organisch leiderschap, van innerlijk vertrouwen.

Het was ook een intense kennismaking met alleen zijn, maar me niet alleen voelen.

Nooit eerder was ik dagenlang alleen en tegelijkertijd zo in verbinding met de natuur en de dieren om mij heen. Ik voelde me erkend en gezien terwijl er niemand bij me was, behalve mijn dochttertje en de dieren. Ik voelde me in de stilte gedragen, gelukkig denk ik. Een basaal vertrouwen van “Ik ben”. Het ontroerde me, eraan terug te denken.

Nu las ik de Psalm anders, de woorden waren veel dichterbij gekomen
“Jij mijn Herder?”

Laat ik het toe, mijn licht? Stem ik mij af op God, durf ik te vertrouwen?

Niets zou mij ontbreken.

Alles is er al, ik hoef het alleen maar te zien en te ervaren.

Ik wordt gebracht naar Bloeiende weiden aan vlietend water,

De wereld is al prachtig, kijk maar om je heen, open je ogen...
En ik mag mij weer herinneren wie ik werkelijk ben.
Ja, ik mag er zijn.
En zelfs als ik verschrikkelijke dingen zie en meemaak en als ik bang ben,-
ben ik niet alleen.
En als anderen spottend naar mij kijken, voel ik kracht, zachtheid en troost
“Terwijl je mijn voeten wast, ze zalft met balsem, mij inschenkt,
Drink maar zeg je”,
Zo lief, daar springt je hart vanzelf van open.
Ik hoef niet te hopen dat het allemaal wel goed komt, de gedachte te koesteren dat het
straks allemaal wel beter wordt,
Je bent er al, je woont in mijn huis.

Vanuit dat bewustzijn kwam ik op Psalm 16, wat we daar straks hoorden, prachtig vertaald in
“Hoor je mij” ik heb het de hele week gezongen. Soms uitbundig onder de afwas, dan weer
zachtjes voor me uit. Hoor je mij? Een psalm, voor mij een lied van dankbaarheid. Van het
licht wat alleen waargenomen kan worden als we ook het donker kunnen ervaren. Offers
brengen, bloed, zweet en tranen, het doorleven, erbij blijven zonder weg te zinken.
Verbonden blijven in het vertrouwen dat je er bent. Dat je er mag zijn dat je gezien en
erkend wordt. Ik wordt sterker en ontvankelijker,
Mijn hart klimt in mij, mijn geest wordt wijd...
Ik ben bereid te ontvangen. Het Goddelijke in mij zelf te zoeken en te erkennen.
Jij verkoopt mij niet...
ik ben uniek, niet inwisselbaar, niet vanzelfsprekend. Onbetaalbaar ik, en jij. Een bewustzijn
dat groeit, dat opent, dat kan laten zijn wat is, in het midden kan blijven staan,
onbevooroordeeld te kijken, zonder angst te verliezen.

Door het verruimen van dit bewustzijn zijn we in staat de geest maar ook het cognitieve
vermogen aan te boren en te vergroten. Het is nodig en zorgt ervoor dat we onszelf en onze
aarde de heling kunnen geven die zo noodzakelijk is.
Door steeds opnieuw wetenschappelijk bewijs te zoeken en te staven aan onbetrouwbare
cijfers zijn we verleerd om de natuurlijke toegang tot ons innerlijk en onze spiritualiteit te
vinden. Te vertrouwen op de bron, God.

Nee, ik keur de wetenschap in zijn geheel niet af en weet dat het een samengaan is, maar de
samenhang zien we vaak niet meer waardoor we verzanden in een realiteit van angst en
twijfel. Veel aspecten, van wat we als pijn en leed ervaren, zijn innerlijke leerprocessen die
we ongeacht hoe moeilijk ze ook zijn met liefde, ontvankelijkheid en zachtheid kunnen
aangaan en transformeren.

Liefde is onbegrensd aanwezig in het universum een oersubstantie die de basis vormt van al
wat is. Het is er al in jou en mij, we hoeven het elkaar alleen te her - inneren, dan creëren
we een hemel op aarde, moge het zo zijn.

Intermezzo: Eric Vloeimans speelt Mine own King am I

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in Gods kracht als inspiratiebron van mijn leven en mijn bestaan, waardoor goed en kwaad, zin en onzin,

tot werkelijkheid en waarheid leiden.

Ik geloof dat Jezus, naast anderen,

mij heeft willen laten zien wat mogelijk is, namelijk het bestaan van een liefdevolle wereld, waarin mensen leven met respect voor elkaar.

Ik geloof dat ik door de geestkracht

van bijzondere mensen, de kans krijg

mee te delen en mee te werken aan een hoopvol

en zinvol bestaan voor ieder mens.

Ik geloof dat het mogelijk is een einde te maken aan geweld en machteloosheid, dat mijn

godsgeloof niet verdeelt maar bevrijdt, een samenkomst van de wegen is, die mensen gaan.

Ik geloof in het bestaan van een nieuwe aarde, waarin ons menselijk bestaan gerechtigt

en de mens liefdevol en met open handen zal zijn, waarin vrijheid en vrij zijn gemeengoed

is. En zo zij het.

Collecte

In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Mocht je hier (nog) geen gebruik van maken, dan kun je ook een bijdrage overmaken naar onderstaand bankrekening. Daarmee kunnen we de kosten betalen die we als gemeenschap moeten maken o.a. om wekelijkse vieringen te kunnen houden (zoals de huurkosten van de kerk).

Je bijdrage wordt zeer op prijs gesteld. Hartelijk dank!!!

Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92, t.n.v. Stichting De Duif

Intenties / Voorbede

Tafelgebed

Tot hier zijn wij gekomen, Eeuwige,

allemaal verschillende mensen,

uiterlijk onbewogen biddend en zingend;

U kent ons zoals we waarlijk zijn:

eenzaam door eigen of andermans handelen; verdrietig om verlies van waar wij zo aan

hechten; blij om succes dat in wezen zo vluchtig is; dankbaar om genezing van lichamelijk of

geestelijk kwaad;

onzeker, omdat wij de goede weg willen gaan,

maar niet weten of ons dat lukt.

Zie ons en bescherm ons

tegen totale afzondering,

waardoor wij de ander niet meer zien

en ook zelf niet meer gezien worden;

tegen verharding van standpunten, die uitloopt

op onmacht om problemen op te lossen;
tegen onverschilligheid die schuldig maakt
ten opzichte van al het door U geschapene;
tegen wanhoop die geen leven brengt.
Voor Uw zegeningen spreken wij dank uit, Eeuwige.

Voor alle kleine dingen waaraan wij zo dikwijls voorbijgaan een onverwachte liefkozing;
aandacht, ons gegeven in nood;
troost die wij ervaren zonder dat er een woord gesproken wordt;
inspiratie, onverklaarbaar opgeroepen door onze zintuigen; en innerlijke rust, basis van
vrede.

Wij danken U, Bron van Leven, voor Jezus,
voortgekomen uit het Joodse Volk,
door U gezegend vanaf het eerste uur.

U heeft ons Jezus leren kennen en dankzij Jezus weten wij van U.

Op verzoek van die uitzonderlijke Mensenzoon
stellen wij Zijn teken om uit te dragen wat wij het liefste willen:
het delen van leven met alle mensen
en daardoor het uitbannen van honger, onrecht en dood.

We zeggen Hem na, die ons inspireert:
Neem het brood en de wijn, deel het met elkaar
zoals Ik mijzelf voor alle mensen gegeven heb,
Mijzelf gedeeld.

Denk daarbij aan mijn en jullie God en aan het Eeuwigdurende Verbond,
waarin wij met Hem en elkaar verbonden zijn en blijven.

Ooit hopen we te bereiken een geloof zo groot als Jezus had in U
en in een wereld waar mensen leven voor elkaar
en waar Uw naam Gerechtigheid is.

Eeuwige, zie ons en blijf onder ons aanwezig.

Lied: Let My love be heard *Stellenbosch choir*

Angels,
Where you soar,
up to God's own light
Take my own lost bird
on your heart's tonight
And as
grief once more mounts to heaven
and sings let my love be heard
whispering in your Wings

Engelen
Wanneer je stijgt
tot Gods eigen licht
neem dan mijn innerlijke verloren vogel
mee in uw hart vanavond
En dan
als verdriet opstijgt naar de hemel
hoor dan mijn lied en laat mijn liefde
gehoord worden
fluisterend in je vleugels

Onze Vader

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangens handelt dan samen met de onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Slotlied

Geef alle ruimte aan de liefde,
in haar leeft God zich naar ons toe. Vergeef het kwaad aan wie ons griefde, de liefde wordt
een mens niet moe.
Zij zal de dood nog overleven, geen water blust haar vuren uit, zij blijft ons tot elkander
keren, tot alle angst is uitgeluid.
Zij blijft ons tot elkander keren, tot alle angst is uitgeluid.
Hoe zal een mens ooit overleven? Wat moet hij aan met eeuwigheid? Door liefde wordt het
ons gegeven, voorbij te zien aan dood en tijd.
Want wie vandaag weet te beminnen,
denkt niet: 'Hoe zal het morgen zijn?'
Het blijft een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.
Het blijft een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.

Zegenbede

Laatst kwam ik een oude bekende tegen: Wat hoor ik, zei hij met iets van spot in zijn
stem, ben je tegenwoordig in "De Heer" ?
Ik ben in "De Heer, de Vrouw en zo je het wilt ook in jou,
Zei ik, "het goede doen" want dat is voor mij God.
En zo is het.

Moge er vandaag vrede zijn in jou,
Dat we erop mogen vertrouwen dat we precies zijn,
Waar we moeten zijn op dit moment.
Moge we de mogelijkheden die er zijn in onszelf en anderen niet vergeten
De gaven gebruiken die we hebben ontvangen
En de liefde die ons is gegeven doorgeven
Dat je blij mag zijn dat je bent wie je bent,
Geef je ziel de vrijheid om te zingen, te dansen, te prijzen en lief te hebben,
Het is in ieder van ons.

Amen